

LXII

Велешки лѣтописъ

Така наричамъ лѣтописнитѣ бележки отъ XIX в., записани въ псалтикия, употребявана въ Велесъ. Часть отъ тия бележки обнародва Йованъ Хаджи Василевичъ въ кн. XLIX на Споменик на Срѣбъската Академия на наукитѣ, стр. 97—98. Тѣ засѣгатъ времето отъ 1813 до 1861 г. Желателно бѣше тѣ да се обнародватъ изцѣло. Тукъ предавамъ това, което намѣрихъ въ срѣбъското издание:

На 1813 големата чвма би и многѹ народъ измрѣха.

1821 феврваріа 22 имаше єдинъ венски синъ, татко мъ беше 8 Бѣкѣрестъ и 8 Ішъ бегъ, родомъ Гъркъ цариградски, конто собра военска сось юлѣфе, и цо имаше Тѣрци, све ги исекоха. Изъ 8трината чафшията се сбѣни като хвана военска да се писѣва, и оде две недѣли. После стана, отиде ѣ Трговище каде Бѣкѣрестъ и 8 Ішъ. Тамо имаше єдинъ отъ Ядеса, го викаха Пендиека. Той беше забитъ и стана сось военската и отиде на Прѣтъ река, којато е голема колкѹ Кардаръ, и отъ Ішъ до неа е 3 саѣати, и тамо направи хендекъ за ѹенкъ. После сось Юсѣфъ-паша Берковицаліята, които имаше 20 хилади военска се 8дриха сось Гърците, които 8чиниха гаиретъ 9 саѣати. После Тѣрците като завѣртеха сось топове, многѹ светъ истепаха, исекоха, и плачъ неиска-зана беше, а и многѹ на правина изгинаха.

На 1830 ѣ месеца марта беше кога стана Чкодранецотъ Мустафа паша, за да видѣ царъ, но садре замо 8 Прилепъ го побѣди до краи.

На 1831 донде чвма, би, и многѹ народъ измрѣха.

На 1831 донде холерата башъ на 4 октомвріа.

На 1833 било многѹ тешко зимо ѡтого и Кардаръ замрзналъ, та врвеле през него.

На 1835 пакъ донде чвма.

На 1840 би голема скапія, ѡтого ока врашно 2 гроша.

На 1842 дошелъ владиката Теоклитъ башъ на 7 октомврія.

На 1842 пазаратъ се претвори ѣ вторникъ отъ Прѣблаженъ (?) Зафира Дапевъ, башъ на 7 ноемврія.